

Novel·la Toni Vall

Perseguint la pastanaga

A Divertida, francament divertida, així és *El cau del conill*, una novel·la primerenca, escrita amb nervi, que es llegeix de manera ràpida, com un llampec, i que, ai, malgrat haver rebut el premi Josep Pla, haurà de pagar un impost revolucionari: ¿un llibre sarcàstic?, ¿se'ns escapa alguna riallada? Perdoneu, disculpeu. Però, ¿on s'és viiiist? Home, jo només volia... Noooooo, l'humor no és un gènere seriós, hem de fer introspecció psicològica, que és el que se'ns dona bé. Au, a fer penitència!

Bé, disculpin la caricatura –potser un pèl exagerada– i no m'entenguin malament: el llibre de Segura no és una novel·la d'humor, sinó un retrat amargant de l'alta burgesia barcelonina, el relat desencantat i ben documentat d'un món empresarial que existeix, que l'autor coneix bé i que ha posat en paraules amb notable habilitat. Però, després de llegir-lo, el que més impacte provoca i amb més força roman en la memòria és l'atreuiment estilístic de Segura, que defuig qualsevol ombra de novel·la psicològica i es llança de cap a la descripció, al quadre de costums fortament amarat de sornegueria, empeltat de sentit de l'humor, mirada descreguda i ritme endimoniat.

Em temo que, a més a més del descontentament dels personatges que retrata, el llibre no plaurà gens ni mica als refractaris –en són legió– de tot allò que faci ferum de joventut, d'alegria expressiva i festiva, d'intent de desdramatitzar el fet d'escriure malgrat que tots –també Segura, que confessa haver-lo escrit en un moment de crisi personal– sapiguem que és una cosa molt seriosa. I això res té a veure amb la història, seriosa o no, trivial o no, que un vulgui explicar. En aquest cas, la d'Amadeu

El cau del conill
 Autor: **Cristian Segura**
 Premi: **Josep Pla**
 Editorial: **Destino**
 Barcelona, 2011
 Pàgines: **255**
 Preu: **20 euros**

Cristian Segura ha guanyat el darrer premi Josep Pla de novel·la
 ORIOL DURAN

deu Conill, empresari de setrills que assisteix a l'enderroc progressiu del seu negoci i de la seva vida.

No sé si *El cau del conill* és mereixedora o no del premi Josep Pla, però sí que tinc clar que si ens posem a fiscalitzar –quina afició tan nostrada– els veredictes pretèrits de tots els nostres premis literaris, em temo que no acabarem mai ni ens posarem d'acord. Resulta innegable que hi conviuen decisions tirant a discutibles, com algunes subtrames forçades i situa-

cions resoltes amb una certa precipitació –el casament de l'exesposa amb el millor amic del protagonista, les escapades amb l'Úrsula, el jugador de futbol homosexual...– que aporten dinamisme però resten maduresa i sobrietat. La major part apareixen a la segona part, quan el relat ja s'està convertint en un deliri, un embolica que fa fort que tendeix a la caricatura i que s'instal·la en un to de farsa d'allò més curiós que a vegades funciona a tota vela i a vegades grinyola. És llavors quan l'Espa-

nyol esdevé cabdal i quan Segura –bon coneixedor de la realitat asiàtica– fa entrar en joc el mercat xinès dins la complicada existència d'en Conill.

És aquesta, en fi, una obra desigual però ben apreciable, sustentada sobre una fredor expositiva interessantíssima, escrita sense romanços, amb ofici primerenc però prometedor. Insisteixo, un divertidíssim i molt viu exercici de pols narratiu, una refrescant pastanaga, d'aquelles que els conills devoren. *

Entrevistes Lluís Lloret

Onze savis i la cultura catalana

Testimonis del segle XX
 Coordinació: **Raül Maigí i Laia Soldevila**
 Editorial: **El Cep i la Nansa**
 Vilanova i la Geltrú, 2010
 Pàgines: **235**
 Preu: **16 euros**

La col·lecció *Argumenta*, nascuda el 2003, ha estat un projecte col·lectiu que ha volgut donar el seu parer crític però raonat, contundent i per això de vegades polèmic, sobre les grans problemàtiques culturals de la societat catalana actual. Han estat dotze volums, comptant-hi *Testimonis del segle XX*, que tanca la col·lecció, en què diversos intel·lectuals han debatut sense complexos ni traves. El primer, *El (des)crèdit de la cultura*, va obrir pas a d'altres centrats en la literatura, el periodisme, les arts visuals, l'escena, la música, el pensament, la ciència o la traducció, entre d'altres, als Països Catalans.

El projecte, definit de bon començament, es tanca amb onze entrevistes, fetes entre l'abril del 2008 i l'agost del 2009, i coordinades per Raül Maigí i Laia Soldevila (a la foto). Els entrevistats, els savis de cada àrea, van estar curosament triats. I n'hi falta un, Josep Benet, que tot i que volia participar-hi estava molt dèbil (de fet va morir abans de poder ser entrevistat). També han mort en aquest període de temps Joan Triadú, entrevistat en referència a la literatura, i Ricard Salvat, representant de les arts escèniques.

La resta d'entrevistats són Joan Francesc Mira (cultura), Eva Serra (història), Xavier Rubert de Ventós

Els autors del volum CARLES CASTRO

(societat), Josep Gifreu (mitjans de comunicació), Josep Massot (edició), Joan-Pere Viladecans (arts visuals), Antoni Ros Marbà (música), Feliu Formosa (traducció) i Anna Veiga (ciència).

Cada entrevista, doncs, respon o es correspon amb una de les onze monografies publicades anteriorment en la col·lecció. Són una mena de conclusió, de compendi de passat, present i futur de cada àmbit de la cultura catalana segons la visió d'un especialista. El lema de les memòries de Triadú va ser "les coses importants són les que no ho semblen"; doncs aquest llibre sembla i és important. Temps al temps. *